

Füzesgyarmat, 1910. december 2.–Szeged, 1991. augusztus 28.

Szülei gazdasági cselédek voltak, apja béresgazda. Öt elemi és két polgári végzet Kőrösladányban, majd uradalmi napszámos, hat évig segédtraktoros volt. 1936-tól tehenészeti felügyelő és kulcsár volt. 1931–1932-ben a helyi szociáldemokrata szervezet (MSZDP) tagja a felosztatásig. 1942-1943-ban frontszolgálaton vett részt, ismételt behívása után 1944. októberben átszökött a szovjet csapatokhoz. Odahaza 1944. decemberben tagja lett a Magyar Kommunista Pártnak, a helyi nemzeti és termelési bizottságnak. 1945-1949-ben a juttatott 7 kat. holdon gazdálkodott, majd alapító tagként belépett a Vörös Csillag Termelőszövetkezetbe. 1947-ben három hetes, majd két hónapos pártiskolát végzett a fővárosban. 1947-ben országgyűlési képviselőjelölt volt, 1947. november 12-től 1950. március 13-ig Békés megye főispánja volt. 1950-ben elvégzett egy hat hónapos közigazgatási tanfolyamot, 1950. október 22-én megválasztották a Csongrád Megyei Tanács tagjává; 1950. november 8-án (június 15-én) lett a Csongrád Megyei Tanács VB elnöke. Állásából saját kérésére 1962. október 30-án felmentették és kinevezték a Szakszervezetek Csongrád Megyei Tanácsa elnökévé. Elvégezte a három éves pártfőiskolát és 1961-ben levelező úton befejezte Szegeden a jogi egyetemet. 1958. november 16-án a Hazafias Népfront Csongrád megyei listájáról választották országgyűlési képviselővé. 1959. december 5. és 1962. november 24. között az MSZMP Központi Bizottság póttagja volt. 1963-tól 1967-es rokkantnyugdíjazásáig a nagymágocsi Viharsarok Termelőszövetkezet elnökeként dolgozott.